

Λόγος στην κατάθεση και προσκύνηση της Τιμίας Ζώνης-2

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αλλά γιατί επιχειρούμε κάτι που δεν μπορούμε και βιαζόμαστε να πετύχουμε το ακατόρθωτο, δηλαδή προσπαθούμε να την τιμήσουμε με λόγια άξια, πράγμα το οποίο είναι αδύνατο και στους αγγέλους; Αλλ' ω Τιμία Ζώνη της υπερτίμου Μητέρας του Θεού μας, περίζωσέ μας με αλήθεια, δικαιοσύνη, και πραότητα. Κάνε μας κληρονόμους της αιώνιας και μακαρίας ζωής και διατήρησε την πρόσκαιρη ζωή μας μακριά από τις επιθέσεις των ορατών και αοράτων εχθρών. Διαφύλαξε σταθερή και ειρηνική την πίστη· ω Πανάχραντε Ζώνη της Παναχράντου, την κληρονομιά σου, το όρος αυτό το Άγιον και σεπτό, την Ιερά σου και περίβλεπτη αυτή Μονή και όλον το λαό σου, διάσωζε με σωστή πίστη, σώους στην κατά Θεόν πολιτείαν, αβλαβείς από κάθε πειρασμό· και είθε να σε έχουμε δύναμη και βοήθεια, τείχος και προπύργιο, λιμάνι και σωτήρια καταφυγή.

Συ δε, Πάναγνε και Πανάγαθη και Πολυεύσπλαγχνη Δέσποινα, η παραμυθία των Χριστιανών, η θερμή παρηγοριά των θλιβομένων, το έτοιμο καταφύγιο των αμαρτωλών, μη μας εγκαταλείπεις ορφανούς χωρίς τη θεία σου βοήθεια. Γιατί αν εσύ μας εγκαταλείψεις πού άραγε θα προστρέξουμε; Και τότε τί θα γίνουμε, ω Παναγία Θεοτόκε, σι που είσαι η πνοή και ζωή των Χριστιανών; Όπως το σώμα μας έχει την αναπνοή ως απόδειξη της ζωής, έτσι και το πανάγιον όνομά σου προφερόμενο συνεχώς από τους δούλους σου κάθε στιγμή, σε κάθε τόπο και με κάθε τρόπο, δεν θα είναι μόνο απόδειξη, αλλά θα προκαλεί τη ζωή και τη χαρά και τη βοήθεια. Σκέπασέ μας με τα φτερά της αγαθότητάς σου. Φρούρησέ μας με τις μεσιτείες σου. Δώσε μας την αιώνια ζωή, σι που είσαι η μόνιμη και αδιάψευστη ελπίδα των Χριστιανών. Διότι εμείς που είμαστε φτωχοί στα θεία έργα και τους τρόπους, βλέποντας τον πλούτο της καλωσύνης που μας έδωσες θα πούμε: «Του ελέους Κυρίου πλήρης η γη» δηλαδή, όλη η γη είναι γεμάτη από το έλεος του Κυρίου. Εμείς που λόγω του πλήθους των αμαρτιών μας φύγαμε μακριά από τον Θεό, τον ζητήσαμε και τον βρήκαμε με τη βοήθειά σου. Και αφού τον βρήκαμε σωθήκαμε. Επειδή είναι δυνατή για τη σωτηρία η βοήθειά σου, Θεοτόκε, γι' αυτό και δεν χρειάζεται κανένας άλλος μεσίτης προς τον Θεόν. Αυτό το γνωρίζουμε και εμείς αλλά και η πείρα μας δίδαξε. Σ' αυτά που πολλές φορές ζητήσαμε από σένα, που είσαι γρήγορη βοήθεια, παίρνουμε σαν απάντηση τις πλούσιες δωρεές σου. Και τώρα προσφεύγουμε σε σένα, ο δικός σου λαός, η δική σου κληρονομιά, το δικό σου ποίμνιο, δηλ. οι χριστιανοί, που φέρουν τιμητικά το όνομα του Υιού σου. Πράγματι δεν έχει τέλος το μεγαλείο σου. Δεν υπάρχει χορτασμός της βοήθειάς σου. Είναι αναρίθμητες οι ευεργεσίες σου. Κανένας δεν σώζεται παρά μόνο με τη

βοήθειά σου Παναγία. Κανένας δεν λυτρώνεται από τα βάσανα παρά μόνο από σένα Πανάμωμε. Κανένας δεν παίρνει δωρεάν τη συγχώρηση παρά μόνο από σένα Πάνσεμνε. Ποιός δεν θα σε μακαρίσει για όλα αυτά; Ποιός δεν θα σε δοξάσει; Όχι όπως σου αξίζει, αλλά με μεγάλη προθυμία. Εσένα που είσαι δοξασμένη, που είσαι γεμάτη μακαριότητα, που σου έδωσε μεγαλεία ο Υιός σου και Θεός σπουδαία και αξιοθαύμαστα, που γι' αυτά όλες οι γενεές των ανθρώπων θα σε υμνούν και θα σε μακαρίζουν.

Ποιος άλλος μετά τον Υιό σου φροντίζει το ανθρώπινο γένος όπως εσύ; Ή ποιος με τέτοιο τρόπο μετέχει στις δικές μας θλίψεις; Ποιος με τόση ταχύτητα μας απαλλάσσει από τους επερχόμενους πειρασμούς; Ποιος τόσο πολύ ακούει τις ικεσίες και υπερασπίζεται τους αμαρτωλούς; Ποιος υποστηρίζει τόσο πολύ τους αδιόρθωτους; Επειδή εσύ έχεις μητρική παρρησία και δύναμη προς τον Υιό σου, εμάς τους καταδικασμένους λόγω των αμαρτιών μας, που δεν τολμούμε να κοιτάξουμε προς το ύψος του ουρανού, με τις προσευχές και τις μεσιτείες σου, και μας σώζεις και μας λυτρώνεις από την αιώνια κόλαση. Γι' αυτό ο θλιμμένος προς Σε καταφεύγει, ο αδικημένος τρέχει Σε σένα· όποιος πιέζεται από συμφορές ζητά τη βοήθειά Σου. Ό,τι είναι δικό σου δεν το χωράει ανθρώπινος νους.

Όλα είναι υπερφυσικά, όλα είναι πάνω από την ανθρώπινη λογική και δύναμη γι' αυτό και η προστασία σου είναι ακατάληπτη. Γιατί τους απομακρυσμένους, τους διωγμένους, τους κατατρεγμένους συμφιλίωσες με τον Υιό σου και τους έκανες υιούς και κληρονόμους. Συ σ' αυτούς που πνίγονται καθημερινά από τις αμαρτίες, απλώνεις χέρια βοήθειας και τους σώζεις από την τρικυμία. Συ τις επιθέσεις του πονηρού εναντίον των δούλων σου απομακρύνεις και τους σώζεις μόνο με την επίκληση του ονόματός Σου. Συ Πανάμωμε όσους σε επικαλούνται τους γλυτώνεις από κάθε ανάγκη και πειρασμό. Γι' αυτό με πόθο προστρέχουμε στο ναό σου και βρισκόμενοι σ' αυτόν νομίζουμε ότι είμαστε στον ουρανό. Μέσα σ' αυτόν όταν σε δοξολογούμε, νομίζουμε ότι σε ανυμνούμε μαζί με τους αγγέλους.

Ποιο άλλο γένος ανθρώπων εκτός από τους χριστιανούς απόλαυσε τόσο μεγάλη δόξα, κέρδισε τόσο μεγάλη βοήθεια και τόσο μεγάλη προστασία; Ποιος κοιτάζοντας με πίστη την Τιμία σου Ζώνη, Θεοτόκε δεν γεμίζει αμέσως με χαρά και ευχαρίστηση; Ποιος που με πόθο την προσκύνησε έφυγε χωρίς απάντηση στο αίτημά του; Ποιος βλέποντας την εικόνα σου δεν ξέχασε αμέσως κάθε θλίψη του; Όσοι δε προσέρχονται στον σεπτό ναό σου στον οποίον θέλησες να βρίσκεται η Τιμία σου Ζώνη, που την κατάθεσής της σήμερα εορτάζουμε, δεν μπορούμε να περιγράψουμε τη μεγάλη χαρά, την ευφροσύνη και την απόλαυση που αξιώνονται.

Αλλ' ω Θεοτόκε, συ είσαι η στάμνα, από την οποία ήπιαμε το δροσιστικό μάννα όλοι οι ταλαιπωρημένοι από τα δεινά! Θεοτόκε, συ είσαι η τράπεζα, από την οποία

χορτάσαμε με τον άρτον της ζωής όλοι οι πεινασμένοι. Ω Θεοτόκε, συ είσαι η λυχνία, από την οποίαν όσοι καθόμασταν στο σκοτάδι γεμίσαμε από το μεγάλο φως! Συ Θεοτόκε έχεις από τον Θεόν τον έπαινο που σου αξίζει και σου αρμόζει. Μην απορρίψεις και τον δικό μας ανάξιο έπαινο, τον οποίον όμως με πόθο σου προσφέρουμε. Μην αποστραφείς τον ικετευτικό λόγο που προέρχεται από ανάξια χείλη. Αλλά, Θεοδόξαστε, αφού υπολογίσεις τον πόθο δώσε μας την συγχώρηση των αμαρτιών, την απόλαυση της αιώνιας ζωής και τη λύτρωση από κάθε βλάβη.

Κοίταξε Θεοτόκε, από το άγιο κατοικητήριό σου τον λαό σου, που σε θεωρεί Κυρία και προστάτιδα και Δέσποινα, που μαζεύτηκε για να σε υμνήσει ολόψυχα και αφού ρίξεις το θείο σου βλέμμα απάλλαξέ τον από κάθε συμφορά και θλίψη, κάθε ασθένεια και βλάβη και γλύτωνέ τον από κάθε πειρασμό. Γέμισέ τον με κάθε χαρά, θεραπεία και χάρη. Και κατά την έλευση του Υιού σου, του φιλόανθρωπου Θεού μας, όταν πρόκειται όλοι να κριθούμε, με την ισχυρή δύναμή σου, και την παρρησία που έχεις ως Μητέρα, γλύτωσέ μας από την αιώνια κόλαση και αξιώσέ μας να κερδίσουμε τα αιώνια αγαθά με τη Χάρη και φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που γεννήθηκε από σένα, στον Οποίον ανήκει η δόξα και η δύναμη τώρα και στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν.

(Απόδοση στη νεοελληνική: Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)